

РЕШЕНИЕ

№ 4533

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4283** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от [фирма], [населено място] срещу Решение, постановено по НАХД № 16088/2020г. по описа на СРС, с което е потвърдено НП №Р-10-603/11.11.2020г. на Заместник Председателя на КФН, с което на настоящия касатор е наложено административно наказание имуществена санкция в размер от 2000 лева, на основание чл. 221, ал.8, т.2, предл.1 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл. 11, ал.6, изр. 1 от ЗППЦК и дружеството е осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

С жалбата се иска отмяна на решението и потвърденото с него НП при подробно изложени мотиви.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк Й., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът се представлява от юрк Г., която оспорва жалбата, представя писмени бележки и претендира разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за основателност и доказаност на жалбата.

Съдът, на база данните по делото, и като съобрази становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да постанови оспореният съдебен акт, СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

Въз основа на заповед № 3-87 от 15.04.2020г. на Заместник Председателя на КФН е наредено извършването на проверка във връзка със спазването на ЗПФИ, ЗППЦК, ЗПЗФИ, ЗДКИСДПКИ. При извършената проверка при касатора, във връзка с постъпило уведомление № РГ-05-684-3/02.06.2020г. , с което на основание чл. 111, ал.8 от ЗППЦК уведомява, че дружеството е закупило обратно 86 748 собствени акции, представляващи 0.644 % от капитала на дружеството на обща стойност 260 244 лева, е започнала документална проверка при органа.

Установено е, че дружеството е публично дружество, вписано в Регистъра по чл. 30, ал.1, т.3 от КФН. С Решение по т.6 от Общото събрание на акционерите на С. АД от 23.02.2018г. е прието да бъде извършено обратно изкупуване на собствени акции от капитала на дружеството – до 10 % от общия брой, но не повече от 3 % за всяка календарна година, със срок за изкупуване не по-дълъг от 5 години, минимална цена за обратно изкупуване – не по-ниска от номиналната стойност на една акция от капитала на дружеството и максимална – 5.50 лева за брой акция.

КФН съставя акт за административно нарушение, изразяващо се в дружеството не е представило в КФН уведомление за предстоящо изкупуване на акции, както и инвестиционен посредник, на който е дадена поръчката за изкупуването, в срок – до края на работния ден, предхождащ изкупуването, а именно – 29.05.2020г., като изкупуването е реализирано на 01.06.2020г. Последното е квалифицирано като нарушение на чл. 111, ал.6, изр. първо, предл.1 от ЗППЦК. Въз основа на АУАН от 06.07.2020г. е издадено и оспореното пред СРС НП, с което на дружеството, за така установеното нарушение, е наложено наказание – имуществена санкция в размер от 2000 лева.

СРС приел за правилно издаденото НП, като приел, че няма спор, че дружеството е инвестиционно дружество и е реализирано обратно изкупуване на собствени акции на 01.06.2020г. в размер на 0.0644% от капитала на дружеството, т.е. под 3%, за което не е уведомило КФН на предходната дата. Съдът установил, че такава уведомяване е извършено на 02.06.2020г., т.е. след осъщественото изкупуване. Така мотивиран, съдът приел, че е налице нарушение по посочения текст, както и че наказанието е съответно определено, и потвърдил оспореното пред него НП.

Настоящият състав на съда намира, че решението е правилно и съответно на материалния закон.

На първо място, не се споделя тезата от касационната жалба, че е осъществено уведомяване на КФН чрез уведомлението за взетото решение от 23.02.2018г., за обратно изкупуване на собствени акции в размер на 10 % за период до 5 години. Решението е общо и предварително и не попада в приложното поле на чл. 111, ал.6 във връзка с ал.5 от ЗППЦК.

Възникнало е задължение за уведомяване към дата 30.05.2020г., с оглед приетото решение за обратно изкупуване на 01.06.2020г., което не е изпълнено и правилно е установено и квалифицирано от органа. Не се споделя разбирането от касационната жалба за смисъла на нормата. Съдът възприема тезата, че задължението за уведомяване за взето решение за обратно изкупуване на собствени акции, дължимо преден ден, възниква именно, когато са под 3 %, тъй като това предвижда

ограничението на ал.5 от чл.111 от ЗППЦК. Споделя се тезата от писмените бележки на процесуалния представител на ответника, че е допустимо реално изкупуване на повече от 3% годишно само при условията и по реда на търгово предлагане по чл. 149б от ЗППЦК. Визираното в ал. 6 ограничение е именно за решения под предвидения максимум от 3 % собствени акции, превишението на които предписва друг и различен ред. Същото следва и от логическото тълкуване на ал.8 от чл. 111 от ЗППЦК, който отново препраща към изкупуване по ал. 5 от нормата. Такова последващо уведомяване на същото решение [фирма] е реализирала на 02.06.2020г., което води до извод за преценка за взето решение по реда и в ограничението на ал. 5 от чл. 111 от ЗППЦК. Последното е следвало да бъде съобразено и да бъде извършено и предвиденото от закона предварително уведомяване по реда на ал.6 , което не е сторено.

Не се споделя тезата за липса на яснота на датата и мястото при описание на нарушението, тъй като видно от самото от НП, същите са ясно посочени и цитирани. Нарушението е реализирано на предходната дата преди вземане на решението по ал. 5 от чл. 111 от ЗППЦК, която е и цитирана – 30.05.2020г., в [населено място].

Наказанието е съответно определено при нарочна дефиниция за този тип нарушения и е индивидуализирано към своя минимум.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.63,ал.5 от ЗАНН.

Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година, понастоящем изм. с отложено действие/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019г., също изм.с отложено действие), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби,които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63,ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите,с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, като на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта

следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено само едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт Г. делото не се отличава с фактическа и правна сложност, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и следва да бъде понесено от касатора.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20079836/29.03.2021г. на СРС, постановено по АД №16088/2020г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Комисията за финансов надзор сумата от 80 / осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: